

MÜJDE VERMEK

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

müjde vermek (götürmek) *Deyim* bir kimseye sevindirici, mutlu bir haberi ulaştırmak.

ATASÖZLERİ VE DEYİMLER SÖZLÜĞÜ

(ب ش ر) 123

“**Müjde vermek (götürmek)**” deyimini ile ilgili bazı ayetler aşağıya çıkarılmıştır:

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ
“Kim Cebrail'e **düşman olursa** iyi bilsin ki Cebrail; Allah'ın izniyle evvelce inen kitapları **doğru bulan**, inananlara **yol gösteren** ve **müjde veren** Kur'an'ı senin kalbine indirmiştir.” de. **2/BAKARA-97**

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Sonra Allah, **müjde verici** ve uyarıcı nebiler gönderdi. Onlarla birlikte, insanlar arasında **ihtilafa düştükleri** konularda hükmetmeleri için hak üzere kitap indirdi. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra aralarındaki kıskançlıklarından, kinlerinden dolayı bu (kitap) hakkında **ihtilafa düşenler** kendilerine kitap verilmiş olanlardan başkaları değildir. Allah iman edenleri, kendi izniyle, onların üzerinde **ihtilafa düştükleri** gerçeğe ilettiler. Allah dilediğini **hidayete erdirir**. **2/BAKARA-213**

فَرَجِينَ بِمَا آتَيْتُهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَنْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
Allah'ın kendi fazlından verdiğinden (şehitlikten) **ferahlık duyarlar**. Onlar, arkalarından gelecek olanlara da **korkuya kapılmayacakları** ve **hüzün duymayacakları müjdesini vermek** isterler. **3/ALİİMRAN-170**

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
(Yerine göre) **müjde verici** ve uyarıcı olarak elçiler gönderdik ki insanların elçilerden sonra Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın! Allah izzet ve hikmet sahibidir. **4/NİSA-165**

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ey kitap ehli! Resullerin arası kesildiği bir sırada, “Bize **müjde verici** ve uyarıcı bir resul gelmedi.” demeyesiniz diye, işte size hakikatleri beyan eden, **müjde verici** ve uyarıcı resulümüz gelmiştir. Allah'ın her şeye **gücü yeter**. **5/MAİDE-19**

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
Biz, elçileri sadece **müjde vericiler** ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman eder ve kendini **islah ederse** onlar ne bir **korkuya kapılırlar** ne de **hüzün duyarlar**. **6/ENAM-48**

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَنِ الْمُعْجِزِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Ve Büyük Hac günü, Allah'tan ve Rasul'ünden insanlara bir duyuru: Allah, **şirk koşanlardan** kesinlikle uzaktır, onun Rasul'ü de... Eğer tövbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer (küfre) dönerseniz bilin ki Allah'ı **acze düşüremezsiniz**. **İnkârdan gelenlere** elim bir azabın **müjdesini ver**. **9/TEVBE-3**

إِن كَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ
İçlerinden bir adama, “İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri katında 'gerçek bir makam' olduğunu **müjde ver**.” diye tarafımızdan vahyolunması, insanların **acayibine mi gitti?**

İnkârdan gelenler, “Gerçekten bu, apaçık bir büyücüdür.” dediler. **10/YUNUS-2**

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْفَانِينَ

Sana hak ile **müjde verdik**, sakın **umudunu kesenlerden** olma! dediler. **15/HİCİR-55**

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا **مُبَشِّرِينَ** وَمُنذِرِينَ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا

Biz, elçileri sadece **müjde vericiler** ve uyarıcılar olarak göndeririz. **İnkârdan gelenler** ise hakkı **yürürlükten kaldırmak** için **mücadele veriyorlar**. Ayetlerimi ve uyarıldıkları şeyi de **alaya alıyorlar**.
18/KEHİF-56

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ النُّورِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Hatırla ki Meryem oğlu İsa “Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı **doğru bulan** ve benden sonra gelecek Ahmet adında bir elçiyi de **müjde veren** olarak geldim.” demişti. Fakat o, kendilerine açık deliller getirince “Bu apaçık bir büyüdür.” dediler. **61/SAF-6**